

D E N S T O R A P L A N E N . I V .Orakel.

Ordet "orakel" har väl för de flesta nutidsmänniskor en obskyr klang av vidskepel-se och hednisk avgudadyrkan.

Slår man upp ordet i någon ordbok är man benägen att hålla med dem, som anser "Ora-kel (lat. oraculum av orāre, tala), 'gudaspråk', 'spådom', 'plats, där dylik erhål-les', i utvidgad betydelse alla sätt att med övernaturliga medel utforska framtiden. Man skiljer mellan O., som inträffa av sig själva, varsel, fågeltecken, drömmar, o. s. v., och O., för vilka särskilda åtgärder vidtagas". På detta citatavsnitt ur Nor-disk Familjebok följer så en beskrivning över olika sätt att erhålla orakelsvar, genom iakttagelse av offerdjurens inälvor, vattensådning, etc. och fortsätter se-dan: 'Präster eller siare måste anlitas för O:s tolkning, då orakelsvaren ofta voro gåtfulla eller tvetydiga (därav ordet 'orakelmässig'). - Tillvägagångssättet var mycket växlande. Apollon var orakelguden framför andra: utom i Delfi hade han be-römda O. i Klaros nära Kolofon och i Didyma. - Under den hellenistiska tiden råkade orakelväsendet i förfall men återupplivades under den romerska tiden med religiosi-tetens och övertrons tilltagande. Särskilt utmärkande för denna tid äro astrologien och de orakelarter, som äro besläktade med spiritistiska företeelser. - Kristen- domen sökte undertrycka orakelväsendet men förfor icke följdriktigt, då tiden var starkt bunden av övertro".

Vår tids moderna och upplysta människor tar givetvis avstånd från allt vad orakel heter (med undantag för 'stjärntecknen' i veckotidningarna) men icke desto mindre existerar orakel mitt i folkvärlden. Orsaken till att vi icke hör talas om dessa orakel är minst tvåfaldig:

1. Företeelsen existerar under annan benämning i våra dagar.
2. Fastän verksamheten sker s. a. s. "mitt för näsan på folk" bl. a. i Europas och Amerikas tätast befolkade områden, sker den ändå i skymundan.

Läsaren invänder säkert att han för sin del aldrig har hört talas om att man nu för tiden försöker utläsa framtiden i djurens inälvor.

Nej, kanske inte. Och just den sortens orakel är en avart som inte praktiseras i de sammanhang som åsyftas i detta brev.

Men låt oss bortse från orakelväsendets avarter och försöka förstå vad ett "orakel" egentligen är!

"Orakel" betydde från början "gudaspråk" och var också benämningen på den plats där gudarna talade till människorna.

I cirkelbrevet B:5 (Om vibrationer. III) framfördes hypotesen att "bilden av det gudomliga väsendet", som omtalas i Adamskis bok "Ombord på rymdskepp" helt enkelt skulle vara en transformator. Rymdmänniskorna skulle alltså ha förstått att genom sinnrik apparatur på mer eller mindre mekanisk väg nedtransformera gudomlighetens högfrekventa vibrationer till den mänskliga känslövärldens vibrationsnivå.

På liknande sätt var - och är - oraklet en transformator för gudomlig energi, fast kanske inte riktigt av samma slag: Medan Adamskis bild verkar att vara en förmedlare av allmänt välsignelsebringande men opersonliga gudomliga vibrationer, utgör oraklet ett slags "telefonförbindelse", en medveten kontakt mellan det gudomliga och det mänskliga planet. De gudomliga högfrekventa vibrationerna, "strålarna", som sändes från den gudomliga sidan, nedtransformeras i oraklet, så att de kan uppfattas av mänskliga hjärnor. - Men för att dessa orakel skulle kunna utnyttjas som en förbin-delselänk mellan Gud och människan måste det vid oraklet finnas en intelligens med både gudomlig och mänsklig anknytning - en mysterieinvidg orakelpräst.

Soloraklet på Atlantis.

Rudolf Steiner är oförliknelig när det gäller att klargöra andliga sammanhang, och i hans skrifter finns mycket att hämta när det gäller att komma till förståelse för vad "orakel" innebär.

I sin bok "Matteus Evangelium" säger Steiner bl. a. följande: "I 'Vetenskapen om det fördolda' kunna ni läsa, att i det gamla Atlantis funnos invigda, som jag där kallat 'orakelpräster'; på namnet beror det emellertid icke. Jag har även hänvisat på att en av dessa stora initierade var ledaren för alla atlantiska orakel, den 'Solinvigde' i motsats till de underordnade orakelplatserna i Atlantis, vilka i sig dolde Merkurius-, Mars-, Jupiterinvigde o.s.v. Jag har redan hänvisat på att denna store Sol-invigde, ledaren för soloraklet, även var den store ledaren av den betydelsefulla kulturkoloni som rörde sig från väster till öster - från Atlantis till det inre av Asien-----.

När det gäller 'orakel' finns det ett helt frågekomplex, på vilket man skulle vilja ha ett klart och entydigt svar:

Oraklet skulle ju vara en förbindelse mellan den gudomliga världen (dvs. mellan väsen i en högfrekvent vibrationszon) och människans lågfrekventa värld. Vilket är kontaktmedlet, och hur sker kontakten? Varför behövs en särskild plats, och varför måste det finnas särskilda "orakelinvigda"? Varför kan inte varje enskild människa själv tjänstgöra som transformator för den gudomliga energin? I det följande skall jag försöka utreda begreppen.

Solmysteriet.

I det föregående har det talats om "den store Solinvigde vid Soloraklet i Atlantis". Detta väsen kallas också "Solmysteriets store invigde".

Om man alls skall kunna förstå solmysteriet, måste man vara införstådd med att uppfattningen att solen skulle vara en glödande eldboll är felaktig. Det som för oss ter sig som en glödande massa är ett kraftfält av högfrekvent energi.

Eller för att tala med Steiner: "Solens ljus och värme är allenast den fysiska klädningen av de höga andliga väsen som stå bakom solljuset: bakom solljuset döljer sig alltså andliga kraftstrålar, och från solen tränga de ned till jorden. Anföraren för alla de andra väsen, som ifrån solen sända ned sina välgörande verkningar till jorden, det är just det väsen, som senare kallades Kristus.

I den förkristna tiden har man alltså att söka detta väsen, icke på jorden, utan på solen, och Zarathustra hade rätt, när han betecknade det med Ahura Mazdao, förlade hans boning till solen och sade: "När vi vandra över jorden finna vi honom icke, denne Ljusets Ande, men när vi skåda upp till solen -- måste vi i solljuskroppen se den yttre vävnad, vari Ahura Mazdao lever och rör sig."

Soloraklet är en förbindelse mellan solväsendena "med Kristus i spetsen" och människans fysiska tillvaro. Och jag säger är - icke var - ty denna förbindelse existerar den dag som i dag är - även om den icke benämnes 'orakel'.

Den andliga påverkan som människan utsättes för från högre andliga väsen, skildras nästan undantagslöst som strålning, som en vibrationsström.

Man skulle måhända kunna definiera ordet 'orakel' på följande sätt: Om gudomliga varelser (väsen som existerar i en högfrekvent vibrationszon) koncentrerar sin uppmärksamhet på en viss plats på jorden och sänder dit en konstant energiström, "stråle", kan själva förbindelsen, strålen, jämte den jordiska plats, som utgör strålens fokus, kallas ett orakel. Den person som mottager och förmedlar dessa krafter, som väl oftast har karaktären av gudomliga budskap till människorna bör kunna kallas "orakelpräst"

"Den gudomliga hierarkien".

I cirkelbreven B:5 och B:6 (Om vibrationer. III och IV.) har omtalats några böcker som påstås ha till författare ingen mindre än ärkeängeln Mikael.

Mikael säger i sina skrifter detsamma som Steiner, nämligen att Gud och den gudomliga hierarkien manifesterar sig på solen, på ett existensplan med oerhört hög vibrationsfrekvens.

Tyvärr råder det språkförbistring då det gäller benämningen på höga andliga väsen. Därför kan det vara en smula vanskligt att jämföra olika författares utsagor med varandra. Men när Mikael talar om sollogos och den gudomliga hierarkien med Kristus och ärkeänglarna i spetsen och Steiner om "Solmysteriet", dvs. om soltillvaron, Ahura Mazda och solandarna, bland vilka Kristus är anföraren för alla de andra, talar de otvivelaktigt om samma sak.

Esséerna (både "Dödhavsrullarna" och Andernas esséer, se cirkelbrev B:8 och B:9) tycks också vara väl förtrogna med denna gudomliga hierarki.

Enligt Mikael består den gudomliga hierarkien av tolv höga väsen (varav de flesta är ärkeänglar), som är "föreståndare" för var sitt "solplan" och förvaltare av var sin stråle. Det är endast några få av dessa höga väsen, som människor på jorden känner till namnet: Jesus Kristus, ärkeänglarna Mikael, Gabriel och Rafael, samt de väsen som i historien inkarnerat under namn av Echnaton (Farao Amenhotep IV) och kung Arthur (och riddarna av runda bordet).

Det skall medges, att det hela låter oerhört fantastiskt, men när man börjar forska efter bakomliggande fakta, finner man så mycket överrensstämmelser, så att man blir benägen att vänta med en ev. förkastelsedom tills man kommit till botten med undersökningen.

Mikael berättar i en av sina skrifter bl. a. om en långt avlägsen tid i jordens historia. Det var för flera millioner år sedan. Jorden var befolkad redan då, även Egypten, där Mikael befann sig. Han var vid denna tid adept, hade ännu inte avancerat till ärkeängel.

Den gudomliga hierarkien existerade då som nu - med tolv höga "ämbetsmän" i spetsen för hierarkien, som var förvaltare av var sitt solplan och var sin stråle. Det förefaller som om detta med strålar skulle antyda att solplanen var världar med olika vibrationsfrekvens.

Var och en av dessa strålar, säger Mikael, utgår direkt från respektive solplan, där det genereras i stora "kraftverk". (Jag vet inte säkert om detta skall fattas bokstavligt eller om det är en liknelse för att man skall kunna få någon uppfattning av vad som sker). Energiströmmen, "strålen", överföres därefter direkt till vår planet (givetvis också till andra planeter i solsystemet). Men energin måste i allmänhet nedtransformeras för att den skall kunna uthärdas av jordens människor.

På den tiden då Mikael befann sig i Egypten hade han och hans "elva bröder i solhierarkien" till uppgift att upprätta fokuspunkter på jorden för var och en av de nämnda tolv strålarna - att upprätta mysterieskolor. -- Enligt den i detta cirkelbrev givna definitionen för ordet "orakel" skulle dessa fokuspunkter även kunna kallas orakel.

Var och en av dessa skolor stod under inflytande av sin särskilda kosmiska stråle -- tolv strålar -- tolv skolor. Det högsta ledarskapet för dessa skolor innehades av Sollogos själv.

Den kosmiska radiumstrålen.

Den förnämsta och viktigaste av de tolv strålarna var och är "Kristusstrålen", den kosmiska energiströmmen, som förvaltas av det Väsen, som vi känner som Jesus Kristus.

Denna kosmiska silverstråle, vars essens är känd på jorden som radium, genereras på det första solplanet och transmitteras, bl. a. till jorden, från höga silverantennar. (Huruvida detta skall fattas bokstavligt, vill jag låta vara osagt, men varför inte?)

Finns det då - eller har det funnits - fokuspunkter, orakel, på jorden för denna Kristusstråle? Med andra ord, har Kristuskraften på något annat "handgripligt" sätt än genom att manifesteras sig som människa i Kristus Jesus uppenbarat sig, har det funnits direkta "Kristus-orakel"?

"Detta Kristus-väsen (citrat ur Lukas' Evangelium av Steiner) kunna vi icke förstå, om vi rikta vår blick endast på jordens utveckling. Detta Kristus-väsen är den som vi måste kalla anföraren för de andliga väsen, vilka då solen skilde sig från jorden, utgingo med solen från jorden och grundade en högre skådeplats för att från solen -- alltså utifrån -- verka ned på jorden. Om vi alltså försätta oss tillbaka till jordens förkristna tid, så måste vi säga: Om människan skådar upp mot solen, så skulle hon vid en viss mognad av sina förnimmelser ha måst förnimma detsamma som Zarathustra

lärde: att det som tränger fram till oss genom solens ljus och värme är allenast den fysiska klädnaden av de höga andliga väsen som stå bakom solljuset; bakom solen dölja sig alltså andliga kraftstrålar, och från solen tränga de ned till jorden. Anföraren för alla de andra väsen, som ifrån solen sända ned sina välgörande verkningar till jorden, det är just det väsen, som senare kallades 'Kristus'.

I början av detta brev har omnämnts 'det stora soloraklet i Atlantis'. I den längre utredningen av orakelmysteriet i Vetenskapen om det fördolda kallar Steiner stundom detta solorakel för "Kristusoraklet", därför att den andliga kraft som utgick från solen, från Kristus - väsendet, koncentrerades till denna plats.

Moses och "uppenbarelsetältet".

Ända sedan syndafallets dagar hade genom profeterna utlovats att i judafolket skulle Kristuskraften manifesteras sig i människogestalt. Denna Kristus-kraft, "Jag är", går som en röd tråd genom judafolkets hela historia.

Det har nämnts, att enligt Mikael består Kristus-strålen kemiskt sett av radium och att den måste nedtransformeras, om den skulle kunna gagna människorna.

Om läsaren tagit del av Henry Kjellssons och ing. Ivan Troëngs böcker, som handlar om forntida kulturer och deras tekniska utveckling, har det säkerligen inte undgått uppmärksamheten, att det talas om radioaktivitet i samband med Moses och Förbundets ark. Och i samband härmed skildras Moses som en simpel "trickmakare".

Men undertecknad anser, att nämnda författare inte på något sätt gör rättvisa åt Gamla testamentets skildringar av Moses och händelserna kring honom.

(Steiner:) "Genom de stora kosmiska förloppen närmade sig detta höga Väsen (Solanden, Kristus) alltmera jordens sfär. -- Och en tydlig kunskap om Kristus inträdde, då - såsom den store föregångaren till Kristus Jesus - Moses i ljungelden på Sinai mottog sina uppenbarelser.

Vem såg Moses i den brinnande törnbusken och i elden på Sinai? Kristus! Alltmer skulle denne Kristus närma sig för den mänskliga kunskapen, det mänskliga iakttagandet. Det vill säga, att han skulle för en tid vandra på jorden--, medan han förut utifrån kosmos hade givit sig tillkänna för de invigda".

Om man läser om Moses och ökenvandringen i ljuset av vad man lärt sig angående mysterieskolor, orakel, m.m., så förefaller det en mer än troligt att Moses var vad Steiner skulle kalla en orakelpräst eller sol-invigd, och förbundsarken - som ju till yttermera visso kallas 'uppenbarelsetältet' - ett orakel, en fokuspunkt för Kristus-(radium-) strålen.

Utrymmet i detta brev medger inte, att jag här går närmare in på ämnet, men jag försäkrar, att det lönar mödan för den intresserade att med innehållet i detta cirkelbrev för ögonen studera Mose historia och då särskilt det som har med förbundsarken eller uppenbarelsetältet att göra.

Oraklen har framtiden för sig.

Vad jag har velat komma fram till i detta brev och avslutningsvis omtala är följande.

Undertecknad har kommit i kontakt med personer som står i direkt förbindelse med solmysteriet, som är en företeelse "från evighet till evighet". Man skulle också kunna kalla den ett nutida Kristus - orakel.

Det är dessa erfarenheter jag i min brevserie sökt klargöra och jag hoppas få tillfälle att i ett följande brev gå närmare in på ämnet.